

LITERATURE RESEARCH AND NEED ANALYSIS

RESEARCH ANALYSIS REVIEW

INTELLECTUAL OUTPUT 1

Literature Research and Need Analysis

RE-ABILITY: Adult education to promote Relational Ability -

Agreement number: 2020-1-IT02-KA204-079777 Erasmus + KA2 - Strategic Partnership for adult education

Women's Support and
Information Center
There is a way out of violence!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

"The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein"

INDEX

Introducere	4
1.Căutarea literaturii.....	6
GRECIA	6
ESTONIA.....	7
ITALIA.....	7
CROAȚIA	8
ROMÂNIA.....	9
1.Planul de cercetare	10
Metodologia adoptată	11
2.Analiza necesităților	13
INTERVIURI CU MAME INVITATE.....	13
INTERVIURI CU OPERATORII	17
GRUPUL FOCUS MOMS	25
GRUPUL FOCUS OPERATORII	32
4. Rezultate.....	40
Anexa 1	41
Anexa 2.....	44

Căutarea literaturii și analiza nevoilor

Introducere

Proiectul RE-ABILITY este un proiect de intervenție care vizează consolidarea capacităților socio-relaționale și emoționale ale femeilor victime ale violenței, adăpostite cu sau fără copiii lor. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesară și consolidarea competențelor operatorilor/educatorilor din comunități și centre, inclusiv în ceea ce privește învățarea de noi competențe și punerea la dispoziția acestora a unor instrumente operaționale inovatoare care să permită femeilor/mamesă atingă un nivel bun de competențe socio-relaționale și emoționale.

În cadrul proiectului au cooperat organizații non-profit din 5 țări diferite, Italia, Estonia, Grecia, Croația și România, toate angajate în protejarea drepturilor copiilor și femeilor și în protejarea familiei prin programe de consolidare a abilităților parentale, centre de ascultare și sprijin pentru protecția acestora.

Schimbul de idei, de opinii și de bune practici cu organizații care au un context cultural diferit a favorizat o îmbogățire, posibilitatea de a lua indicații unii de la alții, de a consolida practicile existente

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

acestui parteneriat, au fost împărtășite diferite abordări maturizate defiecare partener de-a lungul mai multor ani de lucrù cu femeile, dar au fost analizate și aspecte socio-culturale care diferențiază aceste abordări tocmai pentru că au fost dezvoltate în țări europene.

Această lucrare va prezenta:

- Cercetarea literaturii de specialitate efectuată de toate țările partenere
- Planul de cercetare
- Analiza nevoilor (rapoarte de interviu și rapoarte de focus)
- Rezultatele obținute

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

1. Căutarea literaturii

Pentru a pune în aplicare analiza nevoilor, parteneriatul a efectuat o căutare de literatură, care s-a concentrat pe modelele de planuri parentale din țările partenere; această cercetare a avut ca scop identificarea existenței modelelor de planuri parentale existente în țările partenere și analiza programelor de intervenție parentală dezvoltate și utilizate în centrele pentru femei pentru a sprijini competențele parentale și emoționale ale mamelor care beneficiază de servicii.

În urma unei analize inițiale, nu există exemple de EYP în literatura de specialitate din niciuna dintre țările partenere, dar cercetarea comparativă a arătat că intervenții, programe și instrumente inovatoare au fost concepute pentru a sprijini creșterea copiilor și utilizate în cadrul centrelor implicate.

Rezultatele acestei cercetări pentru fiecare țară în parte vor fi rezumate mai jos.

GRECIA

În Grecia funcționează o rețea de 74 de centre de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv centre finanțate de stat și centre administrate de organizații neguvernamentale. În plus, există centre de consiliere care oferă sprijin și servicii de orientare pentru victimele violenței bazate pe gen. În ceea ce privește adăposturile pentru femei, se oferă cazare și hrană nu numai femeilor victime ale violenței bazate pe gen, ci și copiilor acestora. Prin urmare, datorită acestor servicii, femeile/mamele care sunt victime ale violenței își pot recăpăta stima de sine, își pot asuma responsabilitatea pentru viața profesională, privată și familială și pot lua cele mai bune decizii posibile pentru viitorul lor.

Unele programe au fost identificate în literatura de specialitate ca fiind exemple bune de lucru cu acest tip de clientelă.

Programul de educație pentru identitate parentală-EPPI și Programul de educație emoțională parentală-EPPEL2 sunt două programe educaționale care abordează elementele cheie ale unei identități parentale clare și, respectiv, principiile inteligenței emoționale. Ambele programe constau în 12 întâlniri structurate și se adresează părinților cu copii de toate vârstele și viitorilor părinți. Întâlnirile celor două programe au loc la fiecare 15 zile, durează o oră și jumătate și sunt coordonate de un profesionist în domeniul sănătății mintale cu pregătire specială.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

După ce au participat la cele două cursuri introductive menționate mai sus, părinții pot participa la "școli de parenting".

Subiectele care sunt dezvoltate de obicei în cadrul grupurilor de "școală pentru părinți" variază în funcție de stadiul de dezvoltare al copiilor părinților implicați. Grupurile "Școala părinților" au ca obiectiv principal prevenirea problemelor în contextul familial.

În Grecia, nu au fost raportate modele de planuri de educație parentală și nu există programe care să se adreseze în mod specific mamelor care sunt victime ale violenței. Cu toate acestea, există programe de intervenție pentru părinți, în cadrul cărora unele organizații implementează "școli de educație parentală" cu specialiști în științe sociale care oferă consiliere părinților.

ESTONIA

Cercetarea efectuată de Estonia a avut ca scop observarea modelelor existente de planuri parentale și cartografierea bunelor practici dezvoltate și utilizate în casele de femei pentru a sprijini competențele parentale și emoționale ale mamelor care beneficiază de servicii. Primul cămin pentru femei din Estonia a fost deschis în 2002, iar dezvoltarea serviciilor oferite victimelor violenței a fost amplă de-a lungul celor două decenii. Centrele de sprijin pentru femei sunt coordonate de Agenția Estoniană de Securitate Socială și au fost stabilite standarde pentru servicii. Cu toate acestea, acestea nu includ aspecte legate de educația parentală. Mai multe studii disponibile în Estonia s-au axat pe nevoile parentale ale populației generale. Aceste studii au arătat că părinții întâmpină dificultăți în creșterea copiilor lor și au nevoie de sprijin și îndrumare. Din acest motiv, guvernul estonian a adoptat programul de educație parentală Incredible Years și, în cooperare cu administrațiile locale, programul este disponibil în mai multe regiuni de aproximativ două ori pe an pentru toți cei interesați.

Până în prezent, nu există programe implementate în mod specific în adăposturile pentru femei și în centrele pentru violența partenerului. Orientarea și consilierea depind exclusiv de know-how-ul, cunoștințele și experiența personală a consilierului.

ITALIA

Cercetările efectuate în Italia nu raportează în literatura de specialitate exemple anterioare de planuri de educație parentală, dar au arătat cum au fost concepute intervenții și instrumente inovatoare pentru sprijinul parental.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

În literatura de specialitate există mai multe proiecte care au ca scop responsabilizarea și sprijinirea părinților, iar unele dintre acestea au dus la crearea unei rețele între diferite organizații (publice și private) care se ocupă de problemele familiei.

În plus, au fost identificate o serie de instrumente, cum ar fi kitul "Supporting Parenting", care este rezultatul unui program de cercetare privind competențele parentale și resursele care le pot îmbunătăți. Studiul nu numai că a descris resursele și expresiile de reziliență parentală în contexte vulnerabile, dar a identificat și sursele de ajutor din rețeaua socială. Principalul obiectiv al kitului este de a le oferi părinților o voce, într-o atitudine de ascultare bazată pe respectul pentru experiența și viziunea lor. Kitul propus se dorește a fi un instrument de sprijin pentru intervenția implementată de profesioniști și vizează însoțirea părinților în sarcina lor educațională. Cercetarea prezentată își propune să investigheze modul în care fiecare părinte evaluează comportamentul real și ideal al partenerului său în trei domenii legate de parenting: social, educațional și disciplinar.

Mai multe chestionare au fost apoi administrate părinților pentru a investiga competențele deținute și adoptate.

CROAȚIA

O căutare în literatura de specialitate privind programele educaționale pentru părinți din Republica Croația a arătat că cele mai detaliate programe descrise în literatura de specialitate sunt Let's Grow Together și Parenting 0-6. Ambele programe oferă sprijin pentru dezvoltarea timpurie a copiilor. Ambele programe oferă sprijin pentru dezvoltarea timpurie a copiilor. Unele dintre subiectele abordate în cadrul programelor sunt: nevoile de bază ale copilului, dezvoltarea emoțională, dezvoltarea psihologică și neascultarea, parentingul modern, pilonii parentingului, obiectivele parentale, stabilirea de limite, responsabilitățile parentale și așa mai departe.

Asociația Hrabri Telefon și grădinița "Tić" administrează școli pentru părinți. Școala de parenting prin telefon curajos se desfășoară prin intermediul a 12 ateliere, se adresează tuturor părinților și abordează subiecte precum comunicarea, stima de sine a copilului, rezolvarea conflictelor și stresul parental. Pe lângă parentingul în general, școala se concentrează pe alte două grupuri de părinți: părinții divorțați și părinții singuri. Școala se bazează pe schimbul de experiențe în cadrul grupului, pe ateliere de lucru experiențiale- educative și pe furnizarea unei baze teoretice privind impactul divorțului asupra

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

copiilor și aspectele psihologice ale părinților singuri. Temele incluse în program sunt dezvoltarea psihofizică și nevoile copiilor, sexualitatea copiilor, formele adecvate de disciplină a copiilor, parentingul ca sursă de stres, modalități de comunicare în familie, rezolvarea conflictelor, potențialul parental pozitiv, comunicarea cu fostul soț sau fosta soție, reacțiile copiilor la divorț, satisfacerea nevoilor copiilor, experiența personală a părinților singuri, dinamica și comunicarea în familie, disciplina pozitivă și stilurile parentale, abilitățile sociale. În cadrul programului, părinții învață despre premisele esențiale pentru o educație parentală de succes, devin conștienți de propriile dificultăți prin schimbul de experiențe și dobândesc noi abilități de comunicare prin exersarea în grupuri mici.

În Republica Croația, conform literaturii consultate, nu există exemple de planuri de educație parentală.

ROMÂNIA

Din cunoștințele noastre, dar și din primele cercetări pe această temă în România, nu există acțiuni/programe distincte pentru victimele violenței domestice (femei și copii) privind autonomia educațională a mamelor victime ale violenței.

Intervențiile (pe această temă) se desfășoară în cadrul serviciilor sociale existente. Fiecare dintre acestea își organizează propriile metode și modalități de lucru pe plan intern. Psihologii/psihoterapeuții sunt cei care lucrează cu victimele (femei și copii). Grupurile de sprijin pentru femeile victime ale violenței domestice sunt, de asemenea, organizate în cadrul serviciilor sociale (în special în cadrul ONG-urilor).

În cadrul serviciilor sociale, sunt organizate diverse activități pentru educarea mamelor, consiliere psihologică pentru mame și grupuri de sprijin. Strategia Națională de Educație Parentală 2018-2025 a fost o recomandare/broșură/subiect controversată, neacceptată de Academia Română, grupurile conservatoare și cultele religioase. Acest document ar fi stat la baza dezvoltării unor programe integrate pentru familiile cu copii, copii din grupuri defavorizate sau în situații de risc. La nivel de politici, există mai multe dezavantaje, inclusiv lipsa unor politici unificate, lipsa unui cadru juridic și de reglementare coerent în domeniul educației parentale, lipsa unor standarde de calitate privind educația parentală și lipsa unor instrumente de monitorizare și evaluare a procesului de educație parentală.

La nivel de servicii, există mai multe probleme, inclusiv lipsa competențelor necesare pentru

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

furnizarea de servicii în diferite domenii și nivelul scăzut de acces al părinților din grupurile vulnerabile la programe care vizează dezvoltarea abilităților și competențelor parentale.

În lumina cercetărilor, putem spune că abilitățile parentale înseamnă a avea grijă, a îngriji, a educa, a proteja, a încuraja, a iubi. Acestea nu sunt conținuturi care trebuie învățate, ci funcții vitale, disponibile pentru copii și părinți, care împreună devin mediul generator de viață.

Experiența parentală este astăzi unul dintre cele mai delicate și dificile momente din existența unui bărbat și a unei femei, motiv pentru care este necesar să îi sprijinim într-un moment atât de delicat. Cercetările din literatura de specialitate relevă modul în care este necesară susținerea și încurajarea competențelor parentale, astfel încât tot mai mulți părinți să fie pregătiți să își primească copiii și să îi crească într-un stil educațional funcțional pentru creșterea copiilor.

Literatura de specialitate găsită menționează câteva exemple de ateliere și proiecte care au ca scop îmbunătățirea acestor competențe și raportează diferite exemple care implică diferiți actori și oferă noi propuneri inovatoare.

Ceea ce a reieșit din diferitele cercetări din literatura de specialitate este că, ținând cont de numeroasele provocări și nevoi ale părinților, este important să se conceapă și să se pună în aplicare un model de plan parental ca instrument de evaluare, îmbunătățire și monitorizare a competențelor socio-relaționale și emoționale ale părinților și, în special, ale mamelor care sunt victime ale violenței. Acest instrument ar putea fi util nu numai pentru mamă, ci și pentru educator în vederea planificării unui parcurs de viață în afara casei. Acest instrument ar trebui să includă orientări cu privire la modul de concepere a unui plan educațional și la abordarea pe care educatorul o poate folosi pentru a împărtăși acest plan educațional cu mama gazdă din comunitate și cu copiii sau părinții acesteia în general.

1. Planul de cercetare

În cadrul acestui proiect, se va realiza o analiză a nevoilor pentru a înțelege cum să sprijine femeile din adăposturi/refugii și, în același timp, pentru a înțelege de ce au nevoie lucrătorii sociali care lucrează cu ele pentru a obține rezultatele așteptate.

Primul pas este realizarea Planului de educație parentală, un instrument menit să analizeze baza competențelor parentale pentru a defini mai bine obiectivele de îmbunătățire a relației mamă/copil.

În același timp, va începe faza de analiză a

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

nevoilor de învățare privind cele două grupuri țintă (femei victime ale violenței și lucrători sociali). Această etapă va include:

Un interviu semi-structurat adresat celor două grupuri țintă (femei victime ale violenței și lucrători sociali); două focus-grupuri adresate aceluiași eșantion pentru informații suplimentare colectate în timpul interviului.

Cadrul teoretic se bazează pe conceptul de inteligență emoțională. Inteligența emoțională (IE) a fost descrisă ca fiind un set de abilități relevante pentru evaluarea și exprimarea emoțiilor la sine și la ceilalți, pentru reglarea eficientă a emoțiilor la sine și la ceilalți și pentru capacitatea de a folosi emoțiile pentru a motiva, planifica comportamentul și rezultatele în viața lor (Salovey & Mayer, 1990).

Această cercetare constă în două etape diferite:

- a) În prima fază, a fost realizat un interviu semi-structurat cu femeile victimele violenței și cu asistenții sociali pentru a identifica nevoile și așteptările grupurilor implicate.
- b) În cea de-a doua fază, au fost realizate focus-grupuri pentru a colecta reprezentările cognitive și emoționale ale asistenților sociali și ale femeilor victime ale violenței, pentru a aprofunda datele care au apărut în prima fază. Prin urmare, această fază va permite colectarea a numeroase date calitative pentru a focaliza mai bine modelul de intervenție.

Metodologia adoptată

În prima fază, va fi implicat un eșantion de 5 mame din fiecare țară a parteneriatului, cu un total de 25 de femei din diferite organizații din întreaga Europă, cu scopul de a identifica nevoile de bază ale mamelor din adăposturi.

În același timp, cercetarea va implica aproximativ 10 asistenți sociali din fiecare țară a parteneriatului; acest lucru va servi pentru a obține aceeași analiză din perspectiva celor care lucrează în acest domeniu, pentru un total de 50 de asistenți sociali implicați.

În acest proiect de cercetare a fost folosit un interviu semi-structurat; după analiza datelor din interviu, a fost realizat un focus grup cu grupurile țintă pentru a aprofunda datele apărute, atât cu femeile victime ale violenței din cadrul adăposturilor, cât și cu asistenții sociali care lucrează cu

Interviu semi-structurat (Anexa 1). Caracteristicile interviurilor semistructurate sunt:

- Intervievatorul și persoanele intervievate se angajează într-un interviu formal.
- Intervievatorul elaborează și utilizează un "ghid de interviu". Acesta este o listă de întrebări și subiecte care urmează să fie abordate în timpul conversației, de obicei într-o anumită ordine.
- Intervievatorul urmărește conducerea, dar este capabil să urmeze traiectorii de actualitate în conversație care se pot abate de la conducere atunci când consideră că acest lucru este adecvat.

Unele interviuri au fost realizate față în față, altele au fost realizate prin intermediul unei platforme online din cauza urgenței sanitare.

Interviul semi-structurat presupune ascultare, dar și capacitatea de a introduce întrebări care să ajute la obținerea de informații relevante pentru proiect.

Înainte de interviu, au fost luate în considerare câteva principii de bază:

- Utilizarea unei abordări deschise și sensibile la întrebări
- Gestionarea utilizării adecvate a dezvăluirii de sine
- Crearea unui mediu confortabil pentru interviu
- Luând în considerare momentul interviurilor
- Confruntarea cu impactul emoțional

Înainte de interviu, fiecare participant a completat un formular online pentru a obține consimțământul informat, pentru a semna politica de confidențialitate și pentru a colecta informații generale. Participarea la cercetare a fost voluntară din partea tuturor participanților.

Toate interviurile au fost înregistrate și transcrise în conținutul lor verbal și non-verbal.

a) Focus group-ul a fost utilizat ca metodă de cercetare calitativă bazată pe discuții de grup, care a permis colectarea de opinii și evaluări pe tema respectivă. Această cercetare nu a furnizat date numerice care ar fi putut face obiectul unei analize statistice, dar a permis analiza evenimentelor din punctul de vedere al celor care le trăiesc zi de zi, facilitând și îmbogățind înțelegerea fenomenului analizat

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Grupul de discuții a fost condus de un moderator a cărui sarcină a fost de a formula întrebările pentru a stimula conversația și a favoriza schimbul dintre participanți. Moderatorul a adresat întrebările conform unei scheme structurate, iar pe baza a ceea ce a reieșit, datele au fost interpretate, subliniind implicațiile.

În special, au fost identificate și analizate următoarele aspecte:

- nevoile grupului țintă
- așteptări
- sentimente și emoții

Abia după analiza datelor interviului semi-structurat a fost întocmită o listă de întrebări pentru investigații ulterioare.

2. Analiza necesităților

INTERVIURI CU MAME INVITATE

Interviurile au fost realizate personal și online, acolo unde au existat dificultăți logistice.

Vârsta femeilor din grupul țintă din diferitele țări partenere este cuprinsă între 15 și 48 de ani și toate provin din țările participante la proiect.

Toate femeile care au participat la cercetare au declarat că au fost găzduite într-un adăpost sau centru de primire pentru o perioadă cuprinsă între două luni și trei ani în total. Unele dintre ele împărțeau camera cu alte mame și copii, iar altele nu aveau voie să împartă o cameră. Pentru toate mamele gazdă, alternanțavieții de zi cu zi și acceptarea unor noi rutine, precum și conviețuirea cu alte persoane necunoscute până atunci, reprezintă o dificultate semnificativă pentru mamele care sunt găzduite în adăpost și împart ziua, timpul și spațiul (zonele comune) cu alți beneficiari. Persoanele intervievate au fost aproape în unanimitate de acord că structurile de îngrijire le satisfac și le-au satisfăcut nevoile. Acestea au descris locul ca fiind frumos, intim și "cald", unde se pot simți calme, protejate și în siguranță. În ceea ce privește nivelul educațional al beneficiarilor, toți au absolvit nivelul de învățământ obligatoriu.

Interviurile au investigat următoarele domenii:

Experiența cu serviciul de protecție

Participanții și-au exprimat deplina satisfacție față de sprijinul pe care l-au primit și continuă să îl primească. Aceștia au declarat că au obținut numeroase

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

beneficii în ceea ce privește starea lor emoțională, echilibrul mental și sentimentul de securitate și protecție.

Datorită sprijinului echipei, toate persoanele intervievate spun că au învățat noi abilități utile nu doar la nivel parental, ci și la nivel individual am găsit aici un sprijin real, mame, surori, prietene, ne ascultă chiar și noaptea și încearcă să satisfacă fiecare nevoie a fiecărei mame", "... am învățat să nu mă amestec în viața personală a fiicei mele...", "... am învățat că viața poate fi trăită bine cu programe...", "... am învățat că sinceritatea plătește...", "... copiilor că trebuie să împartă, să se comporte bine și să respecte regulile...". copiilor că trebuie să împartă, că trebuie să se comporte bine și că trebuie să respecte regulile ...".

Printre metodele folosite de educatori, potrivit celor intervievați, se numără dialogul și exemplul. Potrivit acestora, chiar și cuvintele mici au un nou înțeles, cum ar fi "mulțumesc, ești binevenit, împărtășește, trăiește în comunitate", ascultarea și împărtășirea le-au permis celor intervievați să fie exemple bune pentru copiii lor. Unele mame spun că au avut dificultăți, mai ales în primele zile de integrare, în a accepta și a pune în practică regulile împărtășite în cadrul unității. În diferitele țări partenere și în diferitele centre de primire, psihologii și asistenții sociali au realizat interviuri individuale și de grup.

Prin intermediul cursului de sprijin, mamele intervievate au reușit să își sporească încrederea în sine și să își schimbe imaginea de sine. În plus, acestea au declarat că au fost ajutate să își controleze reacțiile emoționale, să minimalizeze influența celorlalți, să își reducă temerile și să devină mai puternice, făcându-și din ele însele o prioritate. Sprijinul suplimentar pe care beneficiarii și l-ar dori se referă la sprijin psihologic și consiliere parentală, precum și la sprijin financiar suplimentar și asistență pentru (re)intrarea pe piața muncii (căutare de locuri de muncă - ofertă de muncă - sprijin financiar).

Percepția personală

Toți intervievații au avut dificultăți în a descrie ce resurse recunosc în ei înșiși, astfel încât interviuatorii au trebuit să dea exemple și să vadă care dintre resursele menționate au recunoscut. În final, fiecare mamă a reușit să identifice cel puțin o calitate. Acestea au vorbit despre calități precum: curaj ("Am avut curajul să plec după 13 ani și jumătate"), muncitoare, harnică, gospodină, generoasă ("Îmi place să-i surprind pe ceilalți, sunt generoasă, pot spune că sunt o persoană bună, atentă la nevoile

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

copiilor, atentă la ceea ce simt copiii, mi-am dat seama că se pot descurca și fără el"), fiind economă ("Am reușit să economisesc bani în fiecare lună în caream fost în cămin").

Cele mai multe dintre mame, după un moment de reflecție, au declarat că au simțit o mare putere, despre care ele însele adesea nu știau că există. Au reușit să supraviețuiască și să lase în urmă dificultățile cu care s-au confruntat și sunt capabile să se vadă pe ele însele cu gânduri și sentimente mai pozitive pentru viitor.

Unele mame se descriu ca fiind "...hotărâte, nu am nevoie de ajutorul nimănui, pentru că mă descurc ușor singură...", "...sunt o mamă foarte bună, am făcut și încă mai fac greșeli, dar fiica mea este viața mea". Toate declară că au o relație foarte bună și apropiată cu copiii lor, bazată pe afecțiune, empatie, dialog și încredere, din cuvintele mamelor reiese clar că copiii lor au fost o sursă de putere pentru ele.

Pe de altă parte, la întrebarea "Cum te percepi ca mamă?", unele dintre ele au exprimat o emoție puternică, dictată de mai mulți factori, nu doar pentru că și-au dorit mult o sarcină și de aceea se simt încă emoționate să se descrie și să se recunoască ca mame, dar în același timp plasamentul într-un centru de plasamente face fragile și nesigure în ceea ce privește viitorul lor, cea mai mare îngrijorare a lor fiind aceea că ar putea să își piardă sau să le fie luați copiii din cauza unor eșecuri sau comportamente ale lor.

Alții, însă, se descriu ca fiind mame care sunt "stricte, mai ales în ceea ce privește ora de culcare. Discretă și bună la majoritatea lucrurilor", 'o mamă bună', "...îi voi oferi tot ce am avut eu: copilărie, seninătate, familie și bucurie', 'Sunt atentă cu copiii mei, poate prea mult. Trebuie să încerc să le satisfac nu doar nevoile de bază de care au nevoie, ci și nevoia de a mă juca cu ei'.

Unii respondenți spun că nu au nicio rețea familială pe care să se poată baza, alții spun că se pot baza pe membrii familiei, pe partenerul lor sau pe familia de origine, mulți spun că nu au nicio rețea de prietenie, iar acolo unde există una, este vorba de persoane care sunt la distanță fizică față de ei. Această dificultate, potrivit multor mame, se datorează faptului că s-au concentrat pe familie și pe creșterea copiilor lor, ceea ce a dus la o distanțare de rețeaua de prietenie.

În ceea ce privește consolidarea rolului lor parental, mamele intervievate au declarat că au fost foarte mult ajutate de profesioniștii din adăpost și din centrul de consiliere.

Șederea într-un centru de îngrijire le determină pe mamele intervievate să declare că au un sentiment de singurătate și cred că nu pot depinde decât de ele însele, ca urmare a traumei provocate de comportamentul abuziv și de exercitarea cronică a acestuia. Majoritatea persoanelor intervievate din diferitele țări afirmă că, în caz de nevoie, s-ar adresa personalului adăpostului și profesioniștilor de la care au primit deja ajutor și sprijin, deoarece sunt sigure că vor primi un ajutor adecvat în fața unor posibile dificultăți viitoare.

Prin răspunsurile beneficiarilor cu privire la cum și ce ar dori să schimbe în viața lor anterioară dacă s-ar putea întoarce în timp, se poate concluziona că prevenirea și schimbarea modelelor de comportament și a regulilor de comunicare ar putea ajuta femeile mai tinere să nu se confrunte cu nicio formă de violență sau, în cazul în care aceasta are loc, să știe cum să reacționeze imediat și fără întârziere.

Mamele susțin că este necesar ca, în toate țările, să se urgenteze consolidarea serviciilor și diseminarea informațiilor, precum și accesul la servicii, astfel încât toate femeile care au suferit o formă de violență să poată obține informații și să folosească toate soluțiile disponibile pentru a face față problemei.

Serviciile de îngrijire colaborează îndeaproape cu alte servicii (de exemplu, cu cele de îngrijire a copiilor) - o mamă nu este sigură că acest lucru a fost de fapt util, deoarece problemele cu copilul ei continuă. Cu toate acestea, ea recunoaște că, în anumite privințe, trimiterile au fost utile (ajutor psihologic, educator).

În ceea ce privește aspectele de îmbunătățit identificate de respondenți sunt: aspectul alimentației, care ar trebui să satisfacă mai mult preferințele clienților, posibilitatea de a face mai multe ieșiri în timpul săptămânii pentru a asigura, mai ales pentru cei care au interdicție de preluare, că pot petrece timp în afara unității cu copiii lor.

Unii spun că nu simt nevoia să schimbe nimic: "Îmi place acest loc. În momentul de față îl consider casa mea și nu aș schimba nimic. Totul este aici. Sunt mulțumit de acest serviciu, nu am de ce să mă plâng".

În ciuda aspectelor negative identificate, printre care: lipsa de interes pentru lectură; angajamente profesionale care nu permit participarea la activități, întâlniri, uneori doar convorbiri telefonice cu specialistul; refuzul de a participa la ședințele de psihoterapie (doar 1 beneficiar); dificultatea de a stabili limite în cadrul relației mamă-copil; confuzie de roluri (înainte de a fi mamă, vreau să le fiu prietenă x 2 beneficiari); violență verbală (ea țipa la mine

și eu țipam mai tare) toți cei 5 beneficiari doresc să dezvolte sau să mențină o relație bună cu copiii lor și sunt dispuși să comunice eficient cu copiii lor.

INTERVIURI CU OPERATORII

Înainte de realizarea interviurilor, ghidul de interviu semi-structurat a fost adaptat la diferitele contexte ale țărilor partenere. Interviurile au fost realizate prin intermediul unei platforme online din cauza restricțiilor impuse de pandemia Covid-19 care a afectat toate țările. Subiecții au fost identificați și obiectivele interviului au fost explicitate.

Pentru o mai bună înțelegere a experienței specialiștilor, s-a folosit triangulația în abordarea analizei datelor. Au fost utilizate următoarele tipuri de analiză: analiza de conținut, analiza tematică și analiza discursului.

Analiza de conținut a fost utilizată pentru a obține o descriere obiectivă și sistematică a conținutului, pentru a reduce conținutul comunicării și, mai ales, pentru a genera concluzii. Aceasta a presupus: identificarea cuvintelor/frazelor/temelor-cheie; codificarea (unități de analiză, context și cuantificare); și crearea schemei de analiză. Caracterul pozitiv, negativ sau neutru al unităților de analiză a fost analizat prin intermediul unităților de context. Pentru o imagine mai clară a celor de mai sus, a se vedea apendicele 1. Analiza discursului s-a axat pe limbajul verbal, non-verbal și scris.

Elemente de interes: atitudini (receptivitate, ostilitate), cuvinte/expresii folosite; terminologie specifică pentru concepte cheie (inteligentă emoțională, autonomie școlară), modul în care a fost abordat un anumit subiect, modul în care se construiește sensul, aspecte importante sau nu pentru subiecți; cuvinte care indică un grad de certitudine.

Analiza tematică a avut în vedere familiarizarea cu datele, citirea acestora de mai multe ori, luarea de notițe; codificarea deschisă; fuzionarea codurilor în categorii; fuzionarea categoriilor în teme.

Interviul a fost împărțit în patru secțiuni:

Contextul experiențelor

Toți respondenții lucrează în organizații care promovează drepturile femeilor și egalitatea de gen și oferă servicii de prevenire și tratare a violenței de gen. Mai exact, printre participanți se numără psihologi, asistenți sociali, educatori, asistenți sociali și pedagogi.

În ceea ce privește oportunitățile de formare, unii operatori declară că nu li s-au oferit niciodată activități de formare utile pentru activitatea lor, alții că, deși organizația pentru care lucrează le-a oferit câteva oportunități de formare, în prezența și/sau la distanță, pe teme legate de utilizatorii din facilități, din cauza unor angajamente personale sau profesionale nu au putut participa. Există persoane care afirmă că activitatea desfășurată în cadrul structurilor care găzduiesc femei și mame victime ale violenței necesită o formare continuă și permanentă, deoarece este necesară adaptarea continuă a metodei operaționale în funcție de utilizatori și este ca și cum echipa ar învăța mereu ceva nou odată cu includerea unor noi unități.

În timp ce alții afirmă că programele de formare și seminariile de diferite interese sunt oferite în mod continuu de entități publice și private. Câteva exemple de astfel de cursuri de formare sunt programele educaționale privind aspecte legate de violență, forme de abuz, trafic, traume, gestionarea victimelor și stresul post-traumatic, Convenția de la Istanbul, aspecte de gen și LGBTQI și perspectiva de gen. Există, de asemenea, cursuri de formare privind hărțuirea, abuzul asupra copiilor, doliul, tulburările alimentare, dependența de internet, relația dintre substanțele care creează dependență și abuz, precum și școli de educație parentală, consiliere interculturală și în domeniul muncii și metode alternative de terapie.

În Estonia, de exemplu, toate adăposturile oferă personalului lor o formare suplimentară. Întrucât serviciile de adăpost din Estonia sunt coordonate de Consiliul de asigurări sociale (SIB) și puse în aplicare de ONG-uri, SIB oferă odată pe an o formare aprofundată privind VPI și VBG, care este obligatorie pentru lucrătorii din adăposturi. În plus, respondenții au participat la cursuri de formare privind abuzul asupra persoanelor în vârstă, sprijinul pentru îngrijitorii informal, formare juridică, formare în domeniul psihologiei și probleme sociale. Toate aceste cursuri de formare le permit profesioniștilor să își îmbogățească cunoștințele și specializarea, familiarizându-se cu noi termeni, tehnici, instrumente și metodologii într-un domeniu în continuă schimbare. În plus, activitățile de formare contribuie la responsabilizarea personalului, mențin

standarde academice și profesionale ridicate și facilitează colaborarea în cadrul rețelei de centre pentru femei.

Experiența de muncă

Pentru toți operatorii intervievați, munca în echipă este fundamentală, iar comunicarea pare a fi o caracteristică necesară pentru desfășurarea activității zilnice în cadrul structurilor de primire. Colaborarea dintre membrii echipei este utilă pentru atingerea obiectivelor identificate și care se speră a fi atinse, fiecare membru al echipei fiind considerat fundamental. Lucrul în echipă este foarte important în contextul muncii și toți participanții au apreciat experiențele colegilor ca fiind un ajutor pentru a dobândi cunoștințe suplimentare și pentru a-și îmbunătăți propria eficiență.

Unii practicieni consideră că este necesară o formare continuă, iar întâlnirile frecvente le permit să se simtă susținuți și să aibă posibilitatea de a-și exprima orice îndoielă cu privire la modul de intervenție în anumite situații.

"Îmi sprijină munca, deoarece în echipă avem cu toții diferite medii, așa că avem o abordare multidisciplinară pentru a avea grijă de nucleu. Astfel, eu îmi ofer abilitățile mele de pedagog, sunt cei care îmi oferă abilitățile de psiholog, ceilalți îmi oferă abilitățile de asistent social, iar aici intervine o bună muncă în echipă".

În ceea ce privește relația cu mamele, aceasta se definește ca o muncă de sprijin continuu, fără a le înlocui niciodată, ci rămânând alături de ele. Și aceasta este o relație de colaborare între femei și operatori, fără de care nu ar fi posibil să se lucreze.

"...este o relație de reciprocitate și de schimb, în special ei îmi dau mie și eu le dau lor, inclusiv în ceea ce privește creșterea personală, uneori mă susțin și ei, modul în care trebuie să îi abordez, este o dăruire reciprocă. Evident, în momentele în care văd multe dificultăți la ei, treaba mea este să îi ajut să depășească aceste preocupări, așa că favorizez foarte mult schimbul de idei, dialogul, să văd ce îi supără, ce putem face pentru ca ei să poată depăși obstacolele din interior sau din exterior. Relația lor cu copiii, dacă poate nu știu cum să îi ia, ce să facă pentru a-și prelua rolul de mamă. Este o creștere și pentru mine, pentru că eu nu sunt mamă și, prin urmare, nu m-am putut pune complet în locul lor...".

Prin urmare, relația cu mamele gazdă se bazează, pentru toți operatorii, pe principiile de încredere, onestitate, solidaritate, cooperare și sprijin. Mai precis, este o relație non-directivă caracterizată prin autenticitate, empatie,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ascultare activă și considerație pozitivă necondiționată, prin care se realizează responsabilizarea mamelor gazdă. Mulți dintre ei atribuie relația lor strânsă cu mamele gazdă faptului că ei înșiși sunt mame și le pot înțelege mai bine prin prisma rolului lor parental.

În rândul operatorilor mai tineri, o dificultate comună se referă la vârstă, deoarece există mai mulți utilizatori care sunt mai în vârstă decât ei și acest lucru le face pe mame să creadă că nu sunt pe deplin înțelese. inițial, vârsta meatănă ră a favorizat relații de transfer și contra-transfer, deci situații în care mamele nu percepeau rolul meu sau îl simțeau prea apropiat de vârsta lor, astfel că, inițial, munca mea a constat în a rămâne punctul lor de referință, dar menținându-mi poziția ca rol, pentru că știm foarte bine că între rol și funcție există o mare diferență și oricum trebuie percepută tocmai pentru a putea deveni puncte de referință, nu pentru a pune în loc situații de prietenie totală și nu de confruntare directă cu rolul, deci asta pentru mine a fost și o muncă asupra mea însămi, pentru că și mie îmi era greu să relaționez întrucât erau foarte mici".

Majoritatea asistenților sociali au recunoscut că se confruntă cu mai multe provocări în practica lor zilnică. În primul rând, neîncrederea care le caracterizează pe femeile victime ale violenței le face pe acestea să se deschidă cu greu, mai ales atunci când femeile și lucrătorii sociali vorbesc limbi diferite. Alte dificultăți se referă la anularea ședințelor de consiliere, colaborarea cu alte servicii, lipsa resurselor, complexitatea cererilor și posibilele amenințări din partea soților.

În ceea ce privește momentele de ascultare, deși atât psihologul, cât și asistentul social dedică spații specifice de ascultare în timpul orelor petrecute în unitate, operatorii sunt de părere că nu există un moment anume cu aceștia, ci întreaga zi este dedicată ascultării nevoilor mamei. În special, timpul dedicat ascultării coincide cu seara, după ce mamele și-au culcat copiii, își alocă puțin timp pentru ei și împreună cu operatorul de serviciu discută despre ziua petrecută, eventualele îndoieli sau nevoi speciale.

Operatorii afirmă că în unitățile lor se organizează ateliere tematice, bazate pe festivități, de exemplu, dar și ateliere specifice bazate pe emoții (lectură creativă, gândire creativă...), reciclare și respect pentru mediu. Dificultatea cu care se confruntă aceștia este că nu pot organiza activități care să implice în același timp mamele și copiii, ceea ce duce adesea la distragerea atenției și la lipsa de atenție din partea unuia dintre grupurile țintă.

Subiecții implicați în întocmirea P.E.I. sunt operatorii, care completează trimestrial fișele de observație, asistentul social și managerul unității și, în

final, referentul P.E.I., această din urmă figură în două unități coincide cu doi educatori, iar într-o a treia coincide cu asistentul social. Observația realizată este continuă, prin intermediul fișelor de observație se colectează informațiile și problemele de abordat pe care fiecare operator le-a observat în timpul turei sale. Mama este implicată prin partajarea P.E.I., această partajare este realizată de asistentul social al structurii sau de managerul P.E.I. În toate cele trei structuri în care lucrează operatorii intervievați, aceasta este linia comună de întocmire și monitorizare a P.E.I.

Experițe de inteligență emoțională

Toți experții sunt de acord cu faptul că independența educațională este importantă și face parte integrantă din activitate. Aceștia lucrează intensiv la independența și pregătirea pentru o viață independentă. "Autonomia asupra propriei vieți" un expert a dorit să sublinieze că nu numai autonomia educațională este importantă, ci și preluarea controlului asupra propriei vieți. Un alt expert a fost de acord cu ea spunând că educația (formală) este pe ultimul loc deoarece beneficiarii au astfel de probleme încât este dificil să se concentreze pe educație. "Autonomia este încurajată, (...) dar problema educației rămâne adesea neatinsă." Autonomia educațională este combinată cu o autonomie economică suplimentară, cu posibilități de angajare, cu autonomie, pentru a crea condiții mai bune pentru viața femeii și a familiei, astfel încât femeia să nu fie obligată să se întoarcă la soțul ei (agresor) din cauza dependenței economice. Autonomia educațională se realizează direct prin ateliere de lucru care se concentrează pe încrederea și stima de sine, prin care își dau seama ce ar putea face sau au făcut deja sau au vrut să facă și nu au avut oportunitățile până acum.

Practicienii sunt de acord că lipsa de motivație a mamei de a se schimba reprezintă o dificultate în acest tip de muncă. Beneficiarii care se află în centrul de îngrijire împotriva voinței lor sunt mai puțin înclinați să coopereze, chiar dacă au nevoie de mult ajutor. Încurajarea responsabilității și a unui nivel mai ridicat al stimei de sine la mame poate fi adesea o dificultate. Unii beneficiari nu au așteptări realiste, ei ar dori să rezolve totul imediat. Unii au dificultăți în definirea sau prioritizarea problemelor. Uneori, acestea apar deja la sfârșitul unui proces juridic (de exemplu, termenele de apel trec, dar au parcurs procesul fără sprijin), astfel încât angajații nu pot face altceva decât să asculte.

Toți practicienii sunt de acord că nu există orientări și protocoale specifice relevante pentru mamele care sunt victime ale violenței, care să le permită să

dezvolte un nivel suficient de autonomie educațională. Unul dintre experți afirmă că folosesc planurile de siguranță pe care le urmează cu femeile (se concentrează pe crearea de rețele în comunitățile locale, căutând resurse pe care le-ar putea folosi ca un centru de consiliere sau de familie). Cu toate acestea, aceștia recunosc că în cadrul unităților în care lucrează există o linie comună în lucrul cu acest tip de utilizator, care se referă, prin urmare, la împărtășirea unui model de intervenție bazat pe respect și pe centralitatea persoanei.

În ceea ce privește instrumentele și modelele folosite în timpul programului de lucru pentru educarea femeilor din gazde în domeniul inteligenței emoționale, unii operatori consideră că prin intermediul atelierelor de lucru se pot folosi metodele potrivite pentru a transmite mesaje educative nu doar femeilor, ci și minorilor. Toți operatorii sunt de acord cu faptul că lucrul asupra inteligenței emoționale amamelor este foarte important și eficient pentru atingerea obiectivelor preconizate

"Este foarte important, și pentru că aici vin mame, mai ales femei care au suferit violență, care se cred vinovate, adică am fost victima violenței pentru că este vina mea, aici intervine rolul educatorului, care lucrează pe inteligența ei emoțională, pe câmpul ei emoțional, conștientizând faptul că femeia victimă a violenței nu este vinovată, ea este doar o victimă. De aici începe un parcurs de conștientizare care le face pe mame să conștientizeze că sunt femeie, că a fi femeie nu este cauza bărbatului pentru care trebuie să primești bătăile, înaintea a fi mamă ești tot femeie și deci să te accepți mai întâi ca femeie, apoi ca mamă, ca însoțitoare, este un parcurs de conștientizare și de autonomie la 360 de grade, nu numai pentru gestionarea copilului, ci și pentru gestionarea propriilor emoții, în gestionarea propriilor spații, a livrărilor și așa mai departe."

Deși există mai multe cărți publicate despre inteligența emoțională și recunosc că există cursuri pe această temă în universități, niciunul dintre cei intervievați nu a putut identifica cursuri de formare sau modele/instrumente specifice pentru a îmbunătăți abilitățile de inteligență emoțională ale beneficiarilor din adăposturi. Depinde foarte mult de consilier și, de asemenea, de beneficiar. Consilierul poate folosi toate metodele pe care le are la dispoziție, dar, în cele din urmă, nimeni nu știe cât de mult sau dacă beneficiarii transpun.

În general, dezvoltarea abilităților de inteligență emoțională este un proces relativ îndelungat, iar timpul pe care femeile îl petrec în adăpost nu este suficient pentru un impact pe termen lung (de obicei, doar câteva săptămâni sau câteva luni în medie). Starea de spirit a beneficiarelor nu le permite uneori să dobândească cunoștințe suplimentare.

După ce au împărtășit definiția, toți practicienii au fost de acord că, în practica profesională, este un aspect fundamental al muncii și că este o abilitate care este folosită în mod continuu pentru a le face pe mame să înțeleagă nevoile și emoțiile celorlalți.

De asemenea, ei consideră că este utilizat pe scară largă în centrele care găzduiesc femei victime ale violenței, deoarece acestea sunt adesea femei cu o stimă de sine scăzută, iar faptul de a putea lucra asupra aspectului inteligenței emoționale le poate permite să își înțeleagă mai întâi propriile emoții, să știe cum să le citească și să le modifice în lumina conștientizării istoriei lor personale.

"Intră în câmpul emoțional al celorlalte persoane și surprinde aspectele proeminente, care îți permit apoi să relaționezi. Când am spus mai devreme că trebuie să te adaptezi întotdeauna la persoana din fața ta, este adevărat, deoarece toți suntem diferiți și astfel trebuie să sesizezi diferitele aspecte, atitudinea se va schimba în funcție de persoana cu care avem de-a face. Dar acest lucru este fundamental în munca noastră".

Experiințe de autonomie educațională

În ceea ce privește abilitățile parentale, mamele sunt sprijinite în funcție de nevoile lor, sprijinul pentru mame depinde și de angajat, trebuie să se facă într-un mod foarte abil și să se țină cont de vulnerabilitatea mamelor.

Mamele din centrele de primire își asumă rapid responsabilitatea pentru propriile vieți: "Este esențial să facem față consecințelor excluziunii sociale. În cele din urmă, scopul este de a se asigura că ele sunt capabile să își înceapă viața în mod complet independent. Și, în același timp, să fie un părinte cu normă întreagă. Să fie eficienți în viață și să facă față la tot ceea ce este de făcut. Iar dacă nu puteți, cereți ajutor... și să știți cum să cereți ajutor, pentru că ei nici măcar nu știu unde să ceară ajutor. Unde să caute și unde să găsească ajutor".

Nu există orientări, dar există indicații cu privire la ceea ce trebuie observat și abordat. "Modul de abordare ar trebui să fie deja o conștientizare a consilierilor". Activitatea echipei multidisciplinare este esențială pentru elaborarea planului de intervenție individualizat, pentru dezvoltarea de noi competențe, pentru evaluarea cazului și pentru reabilitarea persoanei asistate. Abordarea cazurilor de victime ale violenței domestice necesită o intervenție bine structurată, adaptată la nevoile beneficiarului, împreună cu o echipă de specialiști, denumită în continuare echipa multidisciplinară.

Din punct de vedere al aspectelor pozitive identificate ca rezultat al muncii în echipă, se pot menționa: "dezvoltarea abilităților de interrelaționare", "înțelegerea mai largă a nevoilor beneficiarului", ușurința în luarea deciziilor, identificarea valorilor comune; dezvoltarea de "noi strategii", "exersarea, împreună cu echipa mea, a comunicării asertive, a empatiei, a abilităților sociale".

Aspectul dezvoltării abilităților parentale este un punct central în activitatea operatorilor și implică, de exemplu, sprijinirea mamelor în ceea ce privește modul în care își gestionează copiii, cum să își investească timpul liber, cum să se joace cu copiii, cum să își asume responsabilități.

Autonomia este un aspect fundamental care trebuie atins încă de la plasament și, din acest motiv, echipa le sprijină în căutarea de activități de formare și de muncă, în căutarea unei locuințe dacă nu au una, în căutarea unui grup de sprijin care să le permită să nu se regăsească singure după ce își încheie șederea în structurile de primire. "Așadar, sprijinul nostru constă atât în a-i sprijini și a-i însoți în îndeplinirea unei sarcini importante, utile pentru copiii lor, cât și în a-i supraveghea și a vedea dacă ceea ce fac este potrivit pentru ceea ce au de făcut cu copiii lor. Sprijin, supervizare și însoțire, pentru că evident că trebuie să îi urmărim în procesul lor de creștere atât în ceea ce privește parentingul, chiar dacă în unele cazuri nu au nevoie, dar depind de anumite lucruri în care se simt la mila lor pentru că nu știu ce să facă și cum să facă, iar sarcina noastră este tocmai de a-i însoți pentru ca apoi să fie capabili să o facă în mod independent".

Nici unul dintre respondenți nu a fost în măsură să identifice orientări și/sau protocoale specifice pentru mamele singure/victimele violenței care să le permită să dezvolte un nivel suficient de autonomie educațională, cu excepția unor protocoale internaționale care nu sunt aplicate la nivel național. În plus, nici unul dintre respondenți nu a fost în măsură să identifice instrumentele/modelele utilizate în cadrul serviciilor lor pentru a permite autonomia educațională a beneficiarilor, cu excepția instrumentelor structurate privind consilierea profesională sau dezvoltarea competențelor și a scenariilor educaționale care le ajută pe femei să își evalueze nevoile și modalitățile de a le satisface.

În cadrul procesului de intervenție, victima este invitată să participe la întâlniri de grup împreună cu alte mame și la întâlniri individuale. Participarea va duce la identificarea nevoilor și va facilita punerea în aplicare a unui plan de intervenție necesar pentru reabilitarea ei.

Beneficiarul este ajutat/îndrumat să dobândească abilități parentale:

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- prin sesiuni de consiliere, validare, intervenție în funcție de nevoile beneficiarului "la nevoie, oferim informații despre comportamentul/ atitudinea copiilor sau a mamei față de copii", "le arătăm cum să facă".
- Intervenții colective în care este implicat întregul grup - ateliere de lucru, cursuri de formare a abilităților parentale și sociale.

Potrivit persoanelor intervievate, mamele sunt sprijinite în dezvoltarea abilităților lor parentale în funcție de dorințele și nevoile lor. Mai exact, consilierea sau psihoeducația urmărește să le responsabilizeze prin intervenții precum școlile de parenting organizate de diverse agenții. În plus, toate persoanele intervievate sunt de acord că autonomia educațională a mamelor singure/victime ale violenței este un obiectiv foarte important în cadrul serviciilor lor și, de obicei, află în ce măsură a fost atins prin intermediul monitorizărilor.

GRUPUL FOCUS

Între 15.11.2021 și 27.01.2022, au fost realizate 10 focus-grupuri: 5 cu asistenți sociali și 5 cu mame găzduite în adăposturi pentru victimele violenței domestice din țările partenere (Estonia, Croația, Grecia, Italia și România).

GRUPUL FOCUS MOMS

Numărul mediu de participanți a fost de 4,6, cu 3 participanți din Croația și Estonia, 4 din România, 6 din Grecia și 7 din Italia.

În grupul de studiu au fost incluse toate grupele de vârstă, de la 18 la 45 de ani și peste. În plus, majoritatea beneficiarilor sunt mame cu cel puțin un copil. Mamele beneficiază de serviciile centrelor de consiliere, ale centrelor de urgență și de reabilitare și ale apartamentelor sociale. Perioada petrecută în serviciile specializate variază de la 1-3 luni la 7 luni +.

Următoarele afirmații reflectă imaginea generală a dinamicii în rândul beneficiarilor care au participat la focus grup:

"deși nu se cunoșteau înainte de această întâlnire, au dezvoltat o bună comunicare în timp/cu o relativă ușurință și s-au simțit în largul lor împărtășindu-și gândurile și sentimentele".

"au declarat că au simțit că au multe în comun una cu cealaltă și toate au fost de acord cu un sentiment de acceptare și satisfacție, deoarece au realizat că, cu siguranță, nu sunt singurele care s-au confruntat cu situații dificile; prin discuții au simțit că una poate să o ajute mai eficient pe cealaltă, inclusiv în rolul de mamă".

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Participanții au fost punctuali și au adresat întrebări suplimentare organizatorilor grupului de discuții.

Mamele care alăptează au avut posibilitatea de a participa cu bebelușii lor, iar atmosfera generală a fost una de încredere și acceptare reciprocă.

Participanții au fost deschiși la discuții și au oferit multe informații despre serviciu.

Femeile beneficiare au fost încurajate să participe la discuții și să își prezinte opiniile pe această temă.

S-a observat că femeile care se aflau în sistemul de protecție de o perioadă mai lungă de timp au fost mai implicate în discuție. În general, discuția a fost bună. Participantele au fost deschise și, atunci când a fost necesar, sincere și critice. Femeile beneficiare care se aflau de mult timp în serviciile sociale au avut ocazia să le încurajeze pe cele nou-venite și să le spună că vor depăși această perioadă dificilă cu ajutorul specialiștilor.

Răspunsurile la întrebările adresate au fost analizate mai jos.

Ce fel de servicii primesc mamele? Care este percepția generală a serviciilor oferite mamelor cu privire la parenting de către serviciile în care sunt implicate?

În ceea ce privește serviciile sociale oferite beneficiarilor, putem menționa cazarea, un apartament social, consiliere socială, consiliere psihologică, psihoterapie, consiliere juridică, consiliere pentru minori, asistență medicală pentru aceștia și pentru copil, sprijin pentru cheltuielile de hrană sau alte nevoi urgente ale cuplului mamă-copil, precum și programe educaționale specifice fiecărui centru (atelieri, grupuri de suport etc.).

Percepția generală a serviciilor primite a fost descrisă ca fiind bună și foarte bună.

Beneficiarii au descris ajutorul primit de la serviciile sociale ca fiind important pentru ei și ca aducând pace și liniște. Unii dintre beneficiari au menționat primirea amabilă pe care au primit-o, masa caldă, îmbrățișările și mediul familiar. Beneficii: Indiferent de serviciile primite (cazare, consiliere: socială, psihologică, juridică; management personal, sprijin financiar, ajutor în găsirea unui loc de muncă, consolidarea încrederii în sine, îngrijirea copiilor, mediere cu autoritățile), toate au fost descrise ca fiind imediate, necesare și utile.

Contextul în care sunt primite serviciile sociale a fost descris ca fiind orientat spre familie, empatic și pozitiv.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Dificultăți: Toți participanții la focus grup au menționat provocarea legată de bunăstarea copiilor în general, serviciile ar trebui să se concentreze nu doar pe mamă, ci și pe copil sau pe relația dintre cei doi, și o mai bună organizare în ceea ce privește activitățile din centrul pentru copii, asigurarea îngrijirii copiilor de către personalul centrului (atunci când situația o cere).

Alte provocări menționate de beneficiari au fost: teama pentru viitor (după ce părăsesc centrul) și timpul limitat pe care îl petrec cu copilul lor (din cauza programului de lucru). Beneficiarii au descris lupta pentru a-și recăpăta forțele și a reveni la viața normală ca fiind o provocare constantă.

Descrieți pe scurt ceea ce participanții la grupurile de discuție au declarat că au găsit dificil în ceea ce privește primirea serviciilor.

Participantele au declarat că aveau nevoie de mai multă "libertate în weekend" și că cererile lor se concentrau mai mult pe nevoile copiilor lor decât pe nevoile lor ca femei.

Unii beneficiari au fost nevoiți să plece de acasă doar cu jumătate din copii. Chiar dacă păstrează legătura prin telefon, aceasta este una dintre cele mai mari provocări pe care le-au întâmpinat până acum.

Participanții au sugerat mai multă terapie și consiliere psihologică pentru copii; servicii complexe pentru copii (plan de reabilitare etc.).

Descrieți pe scurt Este posibil să vă imaginați schimbarea anumitor reguli privind mesele, cumpărăturile și autonomia alimentară?

Unii dintre beneficiari au posibilitatea de a-și face singuri cumpărăturile, cu ajutorul tichetelor sociale pe care le primesc în timpul șederii în unitate. Aceștia sunt mulțumiți de faptul că își pot alege singuri mâncarea.

Pentru alți beneficiari, subliniem faptul că participanții iau parte la procesul de luare a deciziilor și de selectare a alimentelor și fac o listă cu ceea ce le lipsește și ceea ce și-ar dori - ceea ce este apreciat.

Majoritatea respondenților au considerat că regulile sunt "rezonabile", "de bun simț și necesare pentru viața comunității", "nu au nicio obiecție față de regim". Au fost menționate mai multe schimbări dorite de beneficiari, cum ar fi posibilitatea de a avea mâncare în camere și

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

posibilitatea de a avea mâncare diferită.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Descrieți pe scurt Cum ar fi posibil să schimbați gestionarea timpului liber cu copiii? Ce ar putea fi făcut diferit?

Beneficiarii sunt mulțumiți de varietatea activităților (ajutor la teme, curs de echitație, atelier incluziv la care participă copiii lor împreună cu copiii autiști organizat de o asociație parteneră etc.).

De asemenea, au subliniat că:

- Ar fi foarte util dacă căminul ar putea oferi și servicii de îngrijire a copiilor.
- copiii au prea mult timp liber
- mama nu are suficientă autoritate și are nevoie de ajutor suplimentar în ceea ce privește timpul liber al copiilor, deoarece consideră că aceștia petrec prea mult timp în fața televizorului, a telefoanelor mobile și a laptopurilor
- plus ateliere pentru copii

Descrieți pe scurt Cum ați dori să interveniți în alegerile privind managementul grupului rezidențial? Cum ați putea contribui în mod personal? Ați dori să aduceți recuzită?

Beneficiarii au declarat că nu știu, nu au recomandări sau sunt mulțumiți de situația actuală.

Cu toate acestea, mai mulți beneficiari au declarat că au dorit să fie ascultați de către personalul unității atunci când era nevoie și că au dorit cât mai multe activități specifice pentru copii, în funcție de programul beneficiarilor și al asistenților sociali.

În ce mod le îmbunătățește bunăstarea șederea în unitatea protejată? Observă ei schimbări în modul în care interacționează cu mamele lor atunci când se află în serviciile protejate?

Beneficiarii au recunoscut o mare diferență față de cum erau înainte de a veni la centru. Printre elementele de îmbunătățire se numără: încredere în sine, somn liniștit, copii mai calmi, mai puține episoade de plâns pentru ei, sentimentul de siguranță, mai mult timp pentru relația cu copilul; întărirea caracterului lor, învățarea drepturilor lor și creșterea ca oameni mai buni și devenirea unor părinți mai buni pentru copiii lor; mai puternici, mai independenți și mai optimiști; cu un sentiment de siguranță.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Aceștia sunt conștienți de faptul că au suferit schimbări pozitive importante ca urmare a experienței din adăpost. Acestea se referă în principal la starea de spirit, la capacitatea de a controla emoțiile de furie, anxietate și temeri, precum și la capacitatea de a planifica și de a anticipa o viață mai senină. Deși majoritatea femeilor au observat schimbări pozitive, o beneficiară a spus că relația cu fiul ei a devenit mai tensionată după ce a plecat de acasă (rezistențămare din partea fiului ei. Înainte nu exista o astfel de rezistență. El este fiul cel mai mic și întotdeauna a ascultat-o și se înțelegeau bine, în timp ce acum contrazice tot ceea ce îi spune mama sa).

Ce cred ei că îi va ajuta să își îmbunătățească relația cu copiii lor? Cum îi poate ajuta șederea într-un adăpost sau într-un loc protejat să fie mai conștienți de bunăstarea lor emoțională?

Răspunsurile au variat de la nevoi precum un mediu pașnic și lipsit de violență la recomandări specifice pentru specialiștii din cadrul centrului. Au fost menționate următoarele puncte:

- ar dori să lucreze mai des cu un psiholog.
- Lupta cu sine, onestitatea, exprimarea aspectelor negative, nu doar a celor pozitive, și faptul de a se vedea pe sine înaintea celorlalți - acestea sunt subiecte pe care participanții le-au subliniat ca fiind importante.
- terapie pentru copii și grupuri de sprijin pentru copii de aceeași vârstă.
- ar prefera activități mult mai practice, orientate spre practică (excursii, divertisment etc.) decât activități conceptuale, de studiu sau de discuții.

Consideră ei că furnizorii de servicii sau consilierii îi ajută să facă față momentelor de furie, confuzie, durere, anxietate etc.? Cred că acest lucru va schimba modul în care vor aborda problemele în viitor? Dacă da, cum?

Beneficiarii s-au declarat mulțumiți de faptul că au fost ascultați de personalul centrului și că toate lucrurile pe care le-au învățat în timpul șederii în centru (înțelegerea sentimentelor, gestionarea relațiilor, îmbunătățirea abilităților de comunicare) le vor fi utile mai târziu, după ce vor părăsi căminul. Declarațiile mamelor au inclus, de asemenea, următoarele recomandări:

- Ar fi de apreciat mai mult sprijin în ceea ce privește modul de a face față confuziei și anxietății.

- beneficiarii au răspuns în unanimitate că primesc sprijin din partea psihologului și a asistentului social pentru probleme precum anxietate, confuzie, panică etc.
- există o mare diferență în modul în care vede lucrurile acum față de cum le vedea înainte...

Cum îi pot ajuta practicienii să facă față mai bine momentelor dificile din punct de vedere emoțional?

Majoritatea celor intervievați au subliniat importanța consilierului și necesitatea de a fi ascultat în mod activ de către acesta. Aceștia consideră că personalul centrului îi poate ajuta să își gestioneze emoțiile prin sesiuni de consiliere individuală, dar au propus și alte activități și recomandări, cum ar fi:

- grupuri de sprijin - experiența altora. (sprijin între egali) care oferă îndrumare concretă cu privire la modul de gestionare a emoțiilor în evenimente stresante.
- Mamele recunosc dificultățile organizatorice și încearcă să echilibreze obligațiile și angajamentele în cadrul unității din partea operatorului.
- Practicienii/consilierii/psihologii pot ajuta întotdeauna, fie prin reîmprospătarea abilităților deja dezvoltate în rândul beneficiarilor lor, fie prin a-i ajuta să dezvolte altele noi pentru a face față mai eficient momentelor dificile din punct de vedere emoțional.
- prezența aparținătorului/consilier/psiholog ca persoană de referință în aceste momente de dificultate poate fi utilă ca persoană care descarcă beneficiarul și îl face să se simtă mai bine
- specialiștii adaptează intervenția la nevoile beneficiarilor și oferă consiliere individuală, de grup, pentru copii și mame.
- În cadrul centrului se desfășoară activități specifice de gestionare a emoțiilor cu toți beneficiarii centrului - mame și copii.

Dintre numeroasele strategii folosite de practicieni, care sunt cele care îi pot ajuta să îmbunătățească sau să mențină o relație pozitivă cu copiii lor?

Primul pas pentru a avea o relație bună cu propriii copii este de a lucra asupra propriei persoane. Beneficiarii înțeleg necesitatea de a-și rezolva propriile probleme interioare pentru a lucra la consolidarea relației cu copilul lor. "Nu poți avea o relație bună cu copiii dacă nu ai o relație bună cu tine însuși".

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Pentru a construi o relație bună cu copilul, beneficiarii au înțeles importanța folosirii: laudelor, îmbrățișărilor și zâmbetelor,

Recomandări:

- ar fi utilă consilierea părinților, consilierea mamă-copil, grupuri de sprijin pentru părinți (...) un fel de plan de acțiune pentru ca copiii să își ducă gândurile în altă parte.

În opinia lor, ar fi util să exersăm mai mult folosirea emoțiilor, a bunăvoinței, a atitudinii de meditație etc., pentru a experimenta o relație mai bună cu copiii? Și cu ceilalți?

Beneficiarii au exprimat în unanimitate faptul că înțelegerea emoțiilor i-a ajutat să aibă relații mai bune cu ceilalți și cu copiii lor. Mai mult, faptul că au învățat despre emoții i-a ajutat să se exprime mai adecvat și să se poată face auziți și asculta mai bine.

Managementul emoțiilor și meditația au fost descrise ca fiind utile sau foarte binevenite. Beneficiarii au fost dispuși să urmeze instrucțiunile specialiștilor de a practica meditația, de a adopta un limbaj non-violent și un ton adecvat în viața de zi cu zi (atât cu copilul, cât și cu adulții).

Dimpotrivă, unii dintre ei au considerat acest exercițiu ca fiind o "pierdere de timp". În percepția experienței lor, este mult mai util să îi faci pe copii fericiți prin activități ludice sau recreative decât să înveți teoretic cum să gestionezi emoțiile.

Aceștia au precizat că intervențiile dedicate copiilor trebuie să fie extrem de atractive și să demonstreze o valoare imediată care este esențială pentru creșterea copiilor și a relației dintre părinți.

GRUPUL FOCUS OPERATORII

Numărul mediu de lucrători sociali care au participat la focus grup a fost de 5,8, cu 4 reprezentanți din Estonia, Grecia și Italia, 5 reprezentanți din Croația și 9 din România. Participanții au fost în majoritate femei, iar grupele de vârstă acoperite au variat între 25 și 45 de ani. Deși mai mult de jumătate dintre specialiștii care au participat la focus grup aveau peste 5 ani de experiență în domeniu, printre respondenți s-au numărat și începători și proaspăt absolvenți care au făcut anterior voluntariat în domeniul îngrijirii violenței domestice.

Dinamica a fost activă, iar atmosfera generală a fost caldă, de susținere și respect. Participanții au manifestat "interes, deschidere și implicare față de subiectele prezentate". Aceștia și-au exprimat opiniile fără ezitare și s-au

completat reciproc; "participanții au fost foarte activi, implicați și dornici să își exprime gândurile și să își împărtășească opiniile/atitudinile/credințele cu ceilalți membri ai focus-grupului".

Profesioniștii au fost punctuali, iar tema propusă a fost de interes pentru toți practicienii. Participanții au discutat împreună diverse subiecte și au împărtășit experiențe, provocări, soluții și sugestii de îmbunătățire. De asemenea, au fost bucuroși să se întâlnească și să facă schimb de contacte și și-au exprimat nevoia și interesul pentru o colaborare ulterioară.

Pe lângă răspunsurile oferite, specialiștii au propus diverse întrebări și interogații, care au adus noi puncte și informații în discuție, oferind astfel o bază importantă pentru înțelegerea subiectelor de discuție.

Participanții la grup s-au arătat interesați și deschiși față de subiectele discutate în cadrul reuniunii. Caracteristicile evidențiate în rândul membrilor grupului au fost: curiozitatea, deschiderea, dorința de a înțelege problemele ridicate în timpul reuniunii, profesionalismul și bunele abilități de comunicare care au servit la consolidarea coeziunii grupului de lucru, precum și experiență vastă în domeniu.

Participanții au studii diferite: criminologie, jurnalism, proiecte comunitare, consiliere, psihoterapie, asistență socială și management, iar cei mai mulți dintre ei lucrează direct cu beneficiarii (sectorul public și privat).

Răspunsurile la întrebările adresate au fost analizate mai jos.

Este serviciul în general adecvat nevoilor mamei?

Serviciile oferite beneficiarilor și victimelor violenței domestice includ asistență de urgență, cazare, consiliere socială, psihologică și juridică (și, în unele situații, reprezentare în instanță), îngrijirea copiilor (consiliere, ajutor la teme, activități recreative) și activități de consolidare a relației dintre mamă și copil (în unele cazuri).

În general, serviciile răspund nevoilor beneficiarilor. Asistența este foarte profesionistă și disponibilă rapid și, mai ales, gratuită.

Lucrurile care trebuie îmbunătățite sau aspectele pe care asistenții sociali le consideră necesare pentru reintegrarea supraviețuitoarelor violenței domestice au fost

- asistență medicală în centru,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- îmbunătățirea serviciilor pentru copiii din centru, care au nevoie de servicii de îngrijire a copiilor pentru a munci și care trebuie să muncească pentru a asigura/plăti îngrijirea copiilor
- spațiu pentru cazare (care să faciliteze intimitatea beneficiarilor: locuința (...) este din păcate modestă.
- să obțină mai multe fonduri de la stat (fiecare beneficiar are la dispoziție doar un anumit număr de ore de consiliere finanțate de stat.
- personal specializat
- să coopereze mai bine cu autoritățile

Printre dificultățile enumerate de specialiști se numără: menținerea confidențialității locației (mai ales în regiunile mici), colaborarea cu autoritățile (transfer școlar, posibilitatea de îngrijire după școală), lipsa resurselor financiare ale beneficiarilor (nu au sprijin financiar, depind de sprijinul financiar al partenerilor abuzivi și acesta este unul dintre motivele pentru care se întorc la ei în câteva luni), găsirea unei locuințe

Necesitatea de a sprijini beneficiarul chiar și după ce părăsește centrul a fost subliniată de majoritatea specialiștilor.

Elementele serviciului de care asistenții sociali consideră că mamele sunt cele mai mulțumite

Nu a fost posibil să se stabilească cu exactitate care sunt serviciile de care beneficiarii sunt cel mai mult mulțumiți, dar în majoritatea cazurilor victimele sunt mulțumite de condițiile de locuit și de posibilitatea de a vorbi cu un terapeut, de asistența juridică, de îngrijirea copiilor și de ajutor în găsirea unui loc de muncă.

Instrumentele de feedback îi ajută pe asistenții sociali să înțeleagă dacă serviciile oferite beneficiarilor sunt optime, ce aspecte ar trebui îmbunătățite și care ar trebui schimbate cu totul. Formularele de feedback sunt livrate în mod diferit în funcție de asociație/fundație (la unele se livrează la fiecare 3 luni, la altele la finalul primirii/consultării, după caz).

În cele mai multe cazuri, se remarcă percepția mamelor de apartenență la familia "comunitară". Această apartenență este descrisă de operatori ca fiind un aspect pozitiv și un indiciu al unui nivel bun de apreciere și satisfacție față de serviciul primit.

Ar dori să schimbe intervențiile sau activitățile? Cum? Ce cred ei că ar putea fi îmbunătățit?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Recomandările au fost următoarele

- ajutor financiar pentru femei (cazare după ce părăsesc adăpostul),
- servicii de îngrijire a copiilor mai accesibile, angajarea unui număr mai mare de personal pentru a acoperi nevoile copiilor și ale victimelor violenței (de exemplu, cineva care să păstreze curățenia și ordinea în spațiul de locuit, cineva care să facă cumpărăturile, astfel încât echipele de experți să poată menține un rol de sprijin, în loc să îl amestece cu metode "repressive" (disciplinarea coabitării).
- asistența juridică este întotdeauna solicitată în cadrul centrului de consiliere și nu există resurse suficiente pentru a oferi beneficiarilor mai multe sloturi cu profesionistul în domeniul juridic
- necesitatea de a educa și de a sensibiliza judecătorii și alți actori din sistemul judiciar cu privire la activitatea și abordarea victimelor violenței.
- o modalitate sistematică de monitorizare a ceea ce s-a întâmplat în fiecare "caz", care a fost verdictul și ce s-a întâmplat cu victima, autorul și membrii familiei.
- participanții recunosc și susțin ideea că ar trebui să se acorde mai mult sprijin financiar programelor de formare pentru beneficiarii lor (de exemplu, prin colaborarea cu universitățile publice deschise, astfel încât mamele să se poată înscrie la diferite programe de formare/educație pentru a-și spori capacitatea de inserție profesională). - În ceea ce privește activitățile pentru copii, este necesar ca educația acestora să nu fie afectată și ca activitățile (individuale și de grup) să fie adaptate vârstei, nevoilor și caracteristicilor personale ale acestora.
- Ar fi foarte util dacă în centre ar exista personal care ar putea asigura îngrijirea copiilor pentru beneficiari atunci când aceștia merg la serviciu sau își caută un loc de muncă, sau pentru alte activități la care mamele trebuie să participe fără copiii lor.
- Elementul care pare cel mai susceptibil de a fi îmbunătățit este legat de crearea de rețele și de confruntarea dintre operatori, manageri și personalități instituționale de referință.
- este important să se consolideze legătura cu activitatea de zi cu zi, având o linie comună între toți operatorii pentru a urmări o coerență operațională. abordările între operatori sunt diferite, dar există o încercare de a crea o rețea, profitând, de asemenea, de competențele profesionale complementare.
- ar fi utilă consolidarea ședințelor de echipă, nu doar la începutul preluării unui nou nucleu, ci ca o procedură periodică. ar putea fi prevăzut și un spațiu

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

pentru evaluarea profilului educațional individual, îmbunătățind acțiunea de confruntare și evaluarea intermediară. În sfârșit, ar fi necesar să se găsească strategii de gestionare a evenimentelor neprevăzute, nu pentru a lua spațiu de la confruntare, nu pentru a lucra la urgențe, ci pentru a îmbunătăți planificarea și pentru a se asigura că aceasta nu este lăsată de sus, de către cei responsabili, ci este, de asemenea, convenită cu/între operatori. trebuie remarcat faptul că operatorii atribuie orice îmbunătățire unor factori externi sau, în orice caz, legați de rețea sau de serviciul instituțional extins și nu unor elemente personale, legate de propriul profesionalism sau de propria reprezentare a "muncii".

Serviciul furnizat le satisface pe deplin sentimentul de împlinire profesională?

Și dacă da sau nu, de ce?

Mulți dintre cei intervievați și-au descris activitatea ca pe o vocație, nu ca pe o profesie.

Practicarea profesiei îi ajută pe profesioniști să se simtă mulțumiți, în ciuda dificultăților mai largi pe care le presupune această profesie solicitantă. Prin supervizare, profesioniștii pot gestiona mai bine emoțiile pe care le simt atunci când își oferă serviciile. În plus, există o creștere a empatiei profesionale, mai ales odată cu trecerea timpului și cu mulți ani de practică a profesiei.

Această activitate oferă oportunități clare de a vedea impactul pozitiv pe care sprijinul lor îl poate avea asupra victimelor, ceea ce le oferă un sentiment de scop și un fel de satisfacție. toți participanții, cu excepția lui p5, se văd pe ei înșiși făcând această activitate din nou în viitor.

Toți cei care au răspuns la această întrebare au exprimat bucuria și satisfacția pe care le au de pe urma profesiei lor. de asemenea, au spus că, dacă ar fi puși în situația de a-și alege din nou profesia, ar alege-o pe aceeași.

Comunicarea între diferiții membri ai echipei ar trebui să fie mai bine organizată, pentru a se asigura că nu există o lipsă de informații și că toată lumea lucrează cu același scop. din punctul de vedere al "sinelui profesional", nu au timp/spațiu pentru a se ocupa de profesie în afara contextului operațional real. ar trebui să existe un lider, un supervisor și un manager care să se ocupe de a propune o evaluare sau o comparație în acest sens. cineva se ocupă de propria formare profesională, în mod complet independent, prin studii universitare sau inițiativă de dezvoltare personală.

Unii își exprimă satisfacția față de munca depusă, motivația și entuziasmul. plăcerea de a simți empatie, angajament, verificarea obiectivelor și a rezultatelor

cu cazuri dificile. schimbarea în bine a oamenilor, reabilitarea oferă multă satisfacție. Practicienii mai tineri simt o nevoie puternică de "protecție" pentru a lucra mai bine, iar sentimentul de epuizare este evident, "există o linie subțire între muncă și bunăstare". există o confuzie între muncă, contract, sarcini și competențe. practicienii se simt stimulați, dar deseori resimt disconfort în anumite domenii de competență. simt că au un rol important, dar deseori nu îl văd recunoscut nici în ceea ce privește remunerarea. Semnele de recunoaștere sunt foarte apreciate și dau sens profesiei, care este foarte apreciată de toți operatorii pentru conotația sa socială și umanitară. grupul este de acord cu percepția de bunăstare/satisfacție și motivația stârnită de rezultatele și de meciurile obținute de către invitați.

Forme de colaborare cu alte servicii din interiorul sau din afara organizației și cum sunt gestionate serviciile coordonate oferite mamelor (dacă există)?

Există un flux continuu de informații și asistență între conducătorii agenției/instituției/organismului. Cooperarea și colaborarea sunt necesare și utile, dar și deosebit de dificile, mai ales în cazul agențiilor din sectorul public.

Centrele de primire cooperează cu centrele de asistență socială, instituțiile pentru copii mici, școlile și autoritățile locale și regionale. În unele dintre centrele de primire, există o colaborare coordonată cu centrul de asistență socială, deoarece beneficiarii pot obține un loc în unitate doar prin intermediul cererii/documentului de la centrul de asistență socială. colaborarea depinde de proiect și variază. p2 afirmă că au o bună colaborare cu grădinița din orașul lor, în timp ce p3 și p4 afirmă că au o bună colaborare cu municipalitatea, prin care reușesc să obțină plasarea unor copii în grădinițe publice, dar aceasta nu este o cale oficială de colaborare și depinde în mod inevitabil de motivația și abilitățile persoanelor care lucrează în anumite instituții.

Supervizarea joacă un rol extrem de important în dezvoltarea celor mai bune practici. S-a demonstrat că cele mai bune intervenții au fost cele în care profesioniștii au fost implicați în sesiuni de supervizare sau în întâlniri între specialiști în care s-au discutat diferite cazuri și s-au căutat soluții pentru beneficiar. de obicei, aceștia colaborează la nivel local, prin parteneriate între sectorul public și cel privat (sau între ONG-urile specializate în violența de gen, cu poliția, cu municipalitățile).

Serviciul fără cooperare nu este sustenabil. există o cooperare constantă cu serviciile de sprijinire a victimelor, cu tutorii copiilor, cu asistenții sociali din administrația locală, cu poliția și cu anchetatorii. Dacă mama vine la centru pentru a cere ajutor în ceea ce privește serviciile de locuință, este 100 % un cazal centrului de sprijin pentru femei. atunci când mama părăsește serviciul, ea este de obicei încredințată unui asistent social al administrației locale. Dacă femeia este trimisă de către administrația locală pentru a primi, de exemplu, ajutor psihologic, dar toate subvențiile și alte servicii sunt furnizate de către administrația locală, atunci managementul de caz este organizat de către administrația locală. Dacă femeia se predă singură, nu s-a adresat niciodată nimănui, dar nu are nevoie de locuință, atunci noi o organizăm din nou până când se implică guvernul local, iar apoi femeia este transferată.

Serviciile sociale publice, tribunalul pentru minori, școala și centrul de consiliere sunt cele mai frecvente servicii externe de legătură.

Ce cred ei că ar putea fi îmbunătățit în competențele lor profesionale pentru a obține rezultate mai bune?

este nevoie de mai multă informare și formare, dar și de o formare mai specifică în funcție de evoluțiile actuale din sector, astfel încât profesioniștii să poată răspunde în cel mai bun și mai precis mod posibil la noile cerințe care apar. pe lângă formarea personală pe care fiecare profesionist o face personal, este nevoie de investigarea nevoilor profesioniștilor din sector și din structurile de servicii, de formare a consilierilor pe teme legate de interesele și nevoile acestora în domeniul lor de responsabilitate și în exercitarea rolului lor profesional. în acest fel se vor îmbunătăți competențele profesionale ale profesioniștilor și vor avea cele mai bune rezultate în exercitarea rolului lor profesional.

Aceștia au declarat că supervizarea este esențial necesară și ar trebui să fie asigurată mult mai mult (este dificil de finanțat, iar statul sau autoritățile locale nu o recunosc în mod adecvat)! p1- tocmai s-a înscris la cursul de formare în domeniul terapiei realității, sperând că acesta va fi util și în activitatea cu beneficiarii. p3 și p4 sugerează și subliniază necesitatea unei formări specifice privind metodele adecvate de lucru cu anumite grupuri de beneficiari (de exemplu, mame-victime ale violenței care sunt foste dependente de droguri care urmează o terapie/abstinență, care au dizabilități etc.), sau a creării unei rețele puternice de comunicare și colaborare pentru a oferi un sprijin adecvat acestor

beneficiari.p4 - ceea ce l-a ajutat foarte mult este formarea în psihoterapia Gestalt (este în ultimul an). în cadrul acesteia există supervizare, așa că folosește orice sursă de sprijin pe care o găsește. ceea ce ar fi cu siguranță util este să obțină o formare (mai) specializată care să se concentreze pe cunoștințe și abilități practice pentru a lucra cu acest grup specific de beneficiari. este nevoie de noi soluții și noi experiențe, cu toții suntem mai mult sau mai puțin familiarizați cu teoria. De asemenea, este important să calibrăm așteptările și să apreciem pașii mici, deoarece aceștia înseamnă adesea mult mai mult pentru femeile cu care lucrați. toți participanții subliniază necesitatea unei comunicări și a unui schimb de experiență mai intense între sectoare și între toate părțile interesate în acest domeniu de lucru (violența); ar trebui create și consolidate rețelele și comunicarea sistemică pentru a răspunde mai adecvat nevoilor femeilor beneficiare. p5 - chicotește că este foarte motivată să își îmbunătățească în continuare cunoștințele și competențele specifice și ar fi foarte fericită dacă s-ar putea înscrie la cât mai multe cursuri de formare. dar, mai realist, pe lângă cursurile de formare în Gestalt și terapie cognitiv- comportamentală pe care le urmează în prezent, este interesată de terapia orientată spre corp, având în vedere beneficiile acesteia în lucrul cu persoanele care au fost afectate de traume ("trauma este scrisă în corp"). de asemenea, ar dori să se formeze în continuare pentru a lucra cu copii mici și adolescenți. lucrul cu victimele violenței și abuzului sexual este extrem de delicat și dificil.

Pentru a oferi servicii de calitate, specialiștii au solicitat întâlniri mai frecvente între specialiști și supervizori, precum și o autoanaliză aprofundată în cadrul terapiei lor. Cu privire la acest aspect - terapia individuală - toți specialiștii au fost de acord (atât psihologii, cât și asistenții sociali), subliniind că este extrem de important, mai ales că toți lucrează individual cu beneficiarii serviciilor. Aceștia trebuie să fie conștienți de evoluția legislației și să participe la cursuri de formare și de dezvoltare a cunoștințelor valabile și, în general, orientate spre servicii.

Viața într-o comunitate schimbă modul în care gândești despre viață, favorizează empatia, capacitatea de a empatiza cu ceilalți și de a înțelege prin ce trec și încurajează dezvoltarea unor atitudini de calm, răbdare și autocontrol, favorizează înțelegerea diferitelor percepții, a diferitelor puncte de vedere în viață. pentru a se îmbunătăți, trebuie să faciliteze introspecția, să revizuiască anumite aspecte ale vieții sale și chiar să reconsidere educația primită și comportamentul educativ al părinților, trebuie să își reconsidere viața în lumina

condițiilor

din

comunitate.

4. Rezultate

Prin intermediul instrumentelor analizate a fost posibilă colectarea de informații despre reprezentările cognitive și emoționale, despre principalele nevoi ale femeilor/mamelor victime ale violenței atunci când sunt primite într-un traseu de protecție, iar pe de altă parte despre activitatea asistenților sociali și despre rolul jucat de inteligența emoțională la persoanele implicate în eșantion. Aceste informații calitative au fost utile pentru a ghida cercetătorul în crearea unui instrument valid care să ajute, pe de o parte, asistenții sociali în activitățile de sprijinire a femeilor/mamelor victime ale violenței în traseul lor de dobândire și promovare a competențelor parentale, iar pe de altă parte, să ofere femeilor un instrument individualizat de evaluare și monitorizare a progresului lor în atingerea rezultatelor.

Obiectivul este de a consolida abilitățile socio-emoționale și relaționale ale mamelor, pentru a le ajuta să își sporească starea de bine și să consolideze legătura cu copiii lor: pentru a face acest lucru posibil, a fost construit un set de instrumente în care au fost incluse toate activitățile propuse și deja testate cu mamele însele, activități recreative care urmează să fie realizate împreună cu copiii lor și cu sprijinul unor operatori specializați și instruiți în mod corespunzător.

Aceste activități și instrumente pot sprijini mama pe calea de reapropiere a rolului său parental, ceea ce duce la o creștere a abilităților sale parentale.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Anexa 1

Interviu semi-structurat (draft) - grup țintă: femei din adăposturi

1) introducerea

interviului Cum vă

numiți?

Câți ani ai?

De unde

ești?

Îți este dor de țara ta?

Aveți de gând să vă întoarceți în țara

dumneavoastră? Unde locuiți acum?

Cum este acest loc?

Puteți să-mi spuneți de cât timp locuiți în locuința dvs.

actuală? Credeți că acest aranjament este adecvat?

Vă împărțiți camera cu alte familii?

Locația corespunde nevoilor dumneavoastră?

Este dificil pentru dumneavoastră să trăiți

acolo?

Ce fel de dificultăți întâmpinați în viața în adăpost?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Vă rugăm să ne spuneți care este nivelul dvs. actual de educație: (gimnaziu, diplomă de liceu, diplomă universitară, diplomă/certificat profesional ...)?

Vă rugăm să ne spuneți care este situația dvs. profesională: Sunteți angajat? Dacă sunteți șomer: primiți indemnizații sau alocații de șomaj? Beneficiați de formare profesională pentru a vă îmbunătăți capacitățile a vă găsi un loc de muncă?

Ce părere ai despre cartierul tău? Vă simțiți parte din comunitatea dumneavoastră?

2) Experiența în intervievarea serviciilor de protecție:

Ce fel de lucruri ați fost învățați aici?

Ce metode de predare sunt cel mai des folosite de educatori?

Dintre metodele de predare folosite, care vi se pare cea mai benefică?

Ce metode de predare nu vă captează interesul sau nu sunt eficiente pentru dumneavoastră?

Ce ar fi putut face diferit educatorii, profesorii sau asistenții sociali pentru a face din această experiență de învățare o experiență mai bună?

De ce ajutor aveți nevoie la centrul de protecție pentru dumneavoastră și pentru copilul (copiii)dumneavoastră?

3) Autopercepția interviului

Ce resurse recunoști în tine însuși? Cum vă percepeți ca mamă?

Cum este legătura cu copiii dumneavoastră?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Cum ar putea oamenii care vă sprijină să vă ajute să îmbunătățiți această legătură? Dacă vă îmbolnăviți sau vă confrunțați cu o problemă de familie, la cine vă adresați? Aveți o rețea de sprijin din partea familiei și/sau a prietenilor? Comunitatea vă sprijină în mod adecvat în călătoria dumneavoastră? Ce ați îmbunătăți?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Anexa 2

Interviu semi-structurat - grup țintă: asistent social

Întrebări

Există activități de formare în cadrul activității dumneavoastră?

Cum vă sprijină activitățile de formare profesională în activitatea dumneavoastră? Puteți să ne dați câteva exemple de activități de formare la care ați luat parte?

Cum vă sprijină munca în echipă?

Puteți să ne spuneți cât de des se întâlnesc și discută toți membrii echipei? Cum vă evaluați relația cu mamele gazdă?

Puteți explica de ce?

Cu ce dificultăți v-ați confruntat sau vă confrunțați în activitatea dumneavoastră zilnică?

În cadrul comunității dumneavoastră, cine este responsabil pentru elaborarea Planului educațional individual (PEI)?

Cum participați la redactarea PEI?

Există un moment pentru monitorizarea și evaluarea

PEI? Cum se întâmplă și cine este implicat?

Cum se implică mama în proiect?

Dacă sunt momente de ascultare a mamei gazdă, puteți explica cum se structurează acest spațiu?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Există ateliere de lucru specifice în desfășurare sau au fost organizate în comunitatea dumneavoastră pentru oaspeți?

Puteți să ne dați câteva exemple?

Cum este susținută mama în dezvoltarea abilităților sale de părinte?

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union